Keskiviikko 28. huhtikuuta 2021

P9_TA(2021)0143

Maaperän suojelu

Euroopan parlamentin päätöslauselma 28. huhtikuuta 2021 maaperän suojelusta (2021/2548(RSP))

(2021/C 506/07)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 191 artiklan,

— ottaa huomioon 12. joulukuuta 2019 hyväksytyt Eurooppa-neuvoston päätelmät ilmastonmuutoksesta,

— ottaa huomioon 23. lokakuuta 2020 hyväksytyt neuvoston päätelmät ”Luonnon monimuotoisuus – kiireellisten toimien tarve”,

— ottaa huomioon 20. marraskuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksen N:o 1386/2013/EU vuoteen 2020 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta ”Hyvä elämä maapallon resurssien rajoissa” ([1]) (seitsemäs ympäristöä koskeva toimintaohjelma) ja sen vuoteen 2050 ulottuvan vision,

— ottaa huomioon 26. toukokuuta 2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/35/EY yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen ([2]),

— ottaa huomioon 21. huhtikuuta 2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/35/EY ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta ([3]),

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maaperän suojelun puitteista ja direktiivin 2004/35/EY muuttamisesta (COM(2006)0232),

— ottaa huomioon 24. marraskuuta 2010 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/75/EU teollisuuden päästöistä (yhtenäistetty ympäristön pilaantumisen ehkäiseminen ja vähentäminen) ([4]),

— ottaa huomioon 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY yhteisön vesipolitiikan puitteista ([5]),

— ottaa huomioon 12. kesäkuuta 1986 annetun neuvoston direktiivin 86/278/ETY ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä ([6]),

— ottaa huomioon 12. joulukuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/676/ETY vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta ([7]) (nitraattidirektiivi),

— ottaa huomioon 21. lokakuuta 2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävän käytön aikaansaamiseksi ([8]) ja siihen myöhemmin tehdyt muutokset,

— ottaa huomioon 14. joulukuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2016/2284 tiettyjen ilman epäpuhtauksien kansallisten päästöjen vähentämisestä ([9]),

— ottaa huomioon 17. toukokuuta 2017 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2017/852 elohopeasta ja asetuksen (EY) N:o 1102/2008 kumoamisesta ([10]),

([1]) EUVL L 354, 28.12.2013, s. 171.
([2]) EUVL L 156, 25.6.2003, s. 17.
([3]) EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56.
([4]) EUVL L 334, 17.12.2010, s. 17.
([5]) EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.
([6]) EYVL L 181, 4.7.1986, s. 6.
([7]) EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1.
([8]) EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71.
([9]) EUVL L 344, 17.12.2016, s. 1.
([10]) EUVL L 137, 24.5.2017, s. 1.

— ottaa huomioon 30. toukokuuta 2018 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/841 maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin ([11]),

— ottaa huomioon 17. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta ([12]),

— ottaa huomioon komission poliittiset suuntaviivat vuosiksi 2019–2024 ja erityisesti Euroopan saasteettomuustavoitteen,

— ottaa huomioon ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laatimien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta (COM(2018)0392),

— ottaa huomioon 11. joulukuuta 2019 annetun komission tiedonannon ”Euroopan vihreän kehityksen ohjelma” (COM(2019)0640),

— ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi vuoteen 2030 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta (kahdeksannesta ympäristöohjelmasta) (COM(2020)0652),

— ottaa huomioon 20. toukokuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia: Luonto takaisin osaksi elämäämme” (COM(2020)0380),

— ottaa huomioon hallitustenvälisen teknisen maaperäpaneelin (ITPS), globaalin maaperäkumppanuuden (GSP) sekä elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) vuonna 2015 julkaiseman maailman maavarojen tilaa koskevan raportin,

— ottaa huomioon 20. toukokuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Pellolta pöytään -strategia oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää varten” (COM(2020)0381),

— ottaa huomioon 13. helmikuuta 2021 annetun komission kertomuksen maaperän suojelua koskevan teemakohtaisen strategian täytäntöönpanosta ja käynnissä olevasta toiminnasta (COM(2012)0046),

— ottaa huomioon 20. syyskuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Etenemissuunnitelma kohti resurssitehokasta Eurooppaa” (COM(2011)0571),

— ottaa huomioon 11. maaliskuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Uusi kiertotalouden toimintasuunnitelma – Puhtaamman ja kilpailukykyisemmän Euroopan puolesta” (COM(2020)0098),

— ottaa huomioon 14. lokakuuta 2020 annetun komission tiedonannon ”Kestävyyttä edistävä kemikaalistrategia – Kohti myrkytöntä ympäristöä” (COM(2020)0667),

— ottaa huomioon 16. huhtikuuta 2002 annetun komission tiedonannon ”Kohti maaperänsuojelun teemakohtaista strategiaa” (COM(2002)0179),

— ottaa huomioon komission yksiköiden 12. huhtikuuta 2012 annetun valmisteluasiakirjan parhaista käytännöistä maaperän sulkemisen rajoittamiseksi, lieventämiseksi tai kompensoimiseksi (Guidelines on best practices to limit, mitigate or compensate soil sealing) (SWD(2012)0101),

— ottaa huomioon 19. marraskuuta 2003 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta ”Kohti maaperänsuojelun teemakohtaista strategiaa” ([13]),

([11]) EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1.
([12]) EUVL L 347, 20.12.2013.
([13]) EUVL C 87 E, 7.4.2004, s. 395.

Keskiviikko 28. huhtikuuta 2021

— ottaa huomioon 13. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman maaperän suojelua koskevasta teemakohtaisesta strategiasta ([14]),

— ottaa huomioon 16. tammikuuta 2020 antamansa päätöslauselman biodiversiteettisopimuksen sopimuspuolten konferenssin 15. kokouksesta (COP15) ([15]),

— ottaa huomioon 28. marraskuuta 2019 antamansa päätöslauselman ilmasto- ja ympäristöhätätilasta ([16]),

— ottaa huomioon 16. tammikuuta 2019 antamansa päätöslauselman torjunta-aineiden lupamenettelystä unionissa ([17]),

— ottaa huomioon 10. heinäkuuta 2020 antamansa päätöslauselman kestävyyttä edistävästä kemikaalistrategiasta ([18]),

— ottaa huomioon 10. helmikuuta 2021 antamansa päätöslauselman uudesta kiertotaloutta koskevasta toimintasuunnitelmasta ([19]),

— ottaa huomioon 15. tammikuuta 2020 antamansa päätöslauselman Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta ([20]),

— ottaa huomioon 13. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman maaperän suojelua koskevasta teemakohtaisesta strategiasta ([21]),

— ottaa huomioon 19. tammikuuta 2013 annetun alueiden komitean lausunnon aiheesta ”Maaperän suojelua koskevan teemakohtaisen strategian täytäntöönpano” ([22]),

— ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon aiheesta ”Komission tiedonanto neuvostolle, Euroopan parlamentille, talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – Kohti maaperänsuojelun teemakohtaista strategiaa” (COM(2002)0179) ([23]),

— ottaa huomioon 5. helmikuuta 2021 annetun alueiden komitean lausunnon agroekologiasta (CDR 3137/2020),

— ottaa huomioon Euroopan tilintarkastustuomioistuimen erityiskertomuksen nro 33/2018 ”Aavikoitumisen torjunta EU:ssa: kasvava uhka edellyttää enemmän toimia”,

— ottaa huomioon EU:n vesilainsäädännön toimivuustarkastuksen (SWD(2019)0439),

— ottaa huomioon YK:n kestävän kehityksen toimintaohjelman Agenda 2030 ja kestävän kehityksen tavoitteet, erityisesti tavoitteen 15, joka on suojella maaekosysteemejä, palauttaa niitä ennalleen ja edistää niiden kestävää käyttöä, edistää metsien kestävää käyttöä, taistella aavikoitumista vastaan ja pysäyttää maaperän köyhtyminen ja luonnon monimuotoisuuden häviäminen,

— ottaa huomioon 30. marraskuuta 2020 pidetyssä epävirallisessa kaupunkiasioita käsitelleessä ministerikokouksessa hyväksytyn uuden Leipzigin peruskirjan kaupunkien muutosvoimasta yhteisen edun hyväksi,

— ottaa huomioon ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen osapuolten 21. konferenssissa (COP 21) Pariisissa 12. joulukuuta 2015 hyväksytyn sopimuksen (Pariisin sopimus),

— ottaa huomioon YK:n yleissopimuksen aavikoitumisen estämiseksi (aavikoitumissopimus),

— ottaa huomioon biologista monimuotoisuutta koskevan YK:n yleissopimuksen (biodiversiteettisopimus),

---

([14]) EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 138.
([15]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0015.
([16]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2019)0078.
([17]) EUVL C 411, 27.11.2020, s. 48.
([18]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0201.
([19]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2021)0040.
([20]) Hyväksytyt tekstit, P9_TA(2020)0005.
([21]) EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 138.
([22]) EUVL C 17, 19.1.2013, s. 37.
([23]) EUVL C 61, 14.3.2003, s. 49.

— ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2018 julkaistun biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumin (IBPES) arviointiraportin maaperän köyhtymisestä ja ennallistamisesta ”Assessment Report on Land Degradation and Restoration”,

— ottaa huomioon 4. joulukuuta 2019 julkaistun Euroopan ympäristökeskuksen raportin Euroopan ympäristön tilasta ja näkymistä vuonna 2020 ”The European environment – state and outlook 2020” (SOER 2020),

— ottaa huomioon vuonna 2012 julkaistun komission ja yhteisen tutkimuskeskuksen raportin maaperän tilasta Euroopassa ”The State of Soil in Europe – A contribution of the JRC to the European Environment Agency's Environment State and Outlook Report” (SOER 2010),

— ottaa huomioon 8. elokuuta 2019 julkaistun hallitustenvälisen ilmastonmuutospaneelin erityisraportin ilmastonmuutoksesta ja maaperästä ”Climate Change and Land”,

— ottaa huomioon vuonna 2018 julkaistun Yhdistyneiden kansakuntien katastrofiriskin vähentämisen tukitoimiston raportin ”Economic losses, poverty & disasters: 1998–2017”,

— ottaa huomioon neuvostolle ja komissiolle esitetyt kysymykset maaperän suojelusta (O-000024/2021 – B9-0011/2021 ja O-000023/2021 – B9-0010/2021),

— ottaa huomioon työjärjestyksen 136 artiklan 5 kohdan ja 132 artiklan 2 kohdan,

— ottaa huomioon ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan päätöslauselmaesityksen,

A. ottaa huomioon, että maaperä on olennainen, monitahoinen ja monitoiminnallinen elävä ekosysteemi, joka on ympäristöllisesti ja sosioekonomisesti keskeisen tärkeä ja jolla on monia keskeisiä tehtäviä ja joka tarjoaa ihmisen olemassaololle ja ekosysteemien selviytymiselle elintärkeitä palveluja niin, että nykyiset ja tulevat sukupolvet voivat täyttää omat tarpeensa;

B. ottaa huomioon, että Maan maaperä muodostaa sen suurimman hiilivaraston ja sisältää noin 2 500 gigatonnia hiiltä (1 gigatonni = 1 miljardi tonnia), kun ilmakehässä on 800 gigatonnia ja eläin- ja kasvikunnassa 560 gigatonnia; ottaa huomioon, että terve maaperä on ilmastonmuutoksen hillitsemisen kannalta tärkeä, koska se poistaa vuosittain hiilidioksidia määrän, joka vastaa noin 25 prosenttia fossiilisten polttoaineiden käytön aiheuttamista hiilidioksidipäästöistä; ottaa huomioon, että maailman viljelty maaperä on menettänyt 50–70 prosenttia alkuperäisestä hiilivarannostaan ([24]);

C. ottaa huomioon, että Euroopassa on yli 320 merkittävää maaperätyyppiä, joiden välillä on valtavia fyysisiä, kemiallisia ja biologisia eroja;

D. ottaa huomioon, että maaperällä on keskeinen tehtävä elinympäristönä ja geenivarastona, sillä se sisältää 25 prosenttia maailman biologisesta monimuotoisuudesta, tarjoaa keskeisiä ekosysteemipalveluja paikallisyhteisöille ja maailmalle, kuten elintarvikkeiden ja raaka-aineiden tuotanto, ilmastonsäätely hiilensitomisen avulla, veden puhdistus, ravinteiden sääntely ja tuholaistorjunta, sekä toimii ihmisen toiminnan perustana ja auttaa ehkäisemään tulvia ja kuivuutta; ottaa huomioon, että maaperän muodostuminen on yksi ekosysteemiprosesseista, joiden tiedetään heikkenevän Euroopassa;

E. ottaa huomioon, että vaikka maaperä on hyvin dynaaminen, se on myös hyvin hauras, ja se on uusiutumaton ja rajallinen luonnonvara, sillä sen muodostuminen kestää kauan, sillä pintamaata syntyy noin yksi senttimetri tuhannessa vuodessa; katsoo, että tämän takia maaperä on erittäin arvokas luonnonvara;

F. ottaa huomioon, että maaperä vaikuttaa Euroopan maisemien kauneuteen sekä metsäalueisiin, rantoihin, vuoristoalueisiin ja kaikkiin Euroopan ekosysteemeihin;

([24]) Schwartz, J.D. 2014. *Soil as Carbon Storehouse: New Weapon in Climate Fight?,* Yale Environment 360.

Keskiviikko 28. huhtikuuta 2021

G. ottaa huomioon, että niittyjen ja metsien alla oleva maaperä muodostaa hiilinielun, jonka arvioidaan poistavan vuosittain jopa 80 miljoonaa tonnia hiiltä EU:n alueella ([25]); toteaa kuitenkin, että yhdessä EU:n viljelymaat ja niityt ovat päästöjen nettolähteitä, jotka vapauttivat noin 75,3 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia vuonna 2017 ([26]); ottaa huomioon, että maa- ja metsätalous ovat näin ollen keskeisessä asemassa edistettäessä hiilen poistamista ilmakehästä ottamalla talteen ja varastoimalla hiiltä maaperään ja biomassaan;

H. katsoo, että maaperän rakenne ja ominaisuudet ovat tuhansien vuosien aikana tapahtuneen maaperän muotoutumisen sekä geomorfologisten ja geologisten prosessien tulosta, mikä tekee siitä uusiutumattoman luonnonvaran; katsoo, että siksi on merkittävästi kustannustehokkaampaa estää kaikenlainen maakerrosten vahingoittuminen (eroosio, tuhoutuminen, huonontuminen, suolaantuminen jne.) ja pilaantuminen kuin yrittää palauttaa maaperän toimintoja;

I. ottaa huomioon, että maaperän toiminnot ovat vahvasti riippuvaisia maaperän biologisen monimuotoisuuden kokonaisuudesta; ottaa huomioon, että maanpäällisellä ja maanalaisella monimuotoisuudella on merkittäviä yhteyksiä ja että maaperän monimuotoisuus vaikuttaa merkittävästi kasvien paikalliseen monimuotoisuuteen;

J. ottaa huomioon, että suurin osa ympäristönsuojelulainsäädännöstä (kuten luontotyyppidirektiivi tai Natura 2000 -direktiivi) ja EU:n keskeisin yhteinen maatalouslainsäädäntö eivät kata maaperän biologisen monimuotoisuuden suojelua; katsoo, että maaperän biologisen monimuotoisuuden lisääminen tai säilyttäminen on tehokas ratkaisu, joka voi auttaa maaperän ennallistamisessa ja maaperän pilaantumisen korjaamisessa;

K. ottaa huomioon, että sekä EU:ssa että maailmanlaajuisesti ihmisen toiminta, kuten huono maankäytön suunnittelu, maankäytön muutokset, kestämättömät maatalouskäytännöt, maankäytöstä luopuminen, pilaantuminen, kestämättömät metsätalouden käytännöt ja maaperän sulkeminen, biologisen monimuotoisuuden häviäminen sekä ilmastonmuutos usein yhdessä muiden tekijöiden kanssa, huonontaa edelleen maata ja maaperää ja heikentää näin niiden kykyä tarjota ekosysteemipalveluja koko yhteiskunnalle;

L. pitää valitettavana, että EU ja jäsenvaltiot eivät tällä hetkellä täytä maaperään ja maahan liittyviä seuraavia kansainvälisiä ja eurooppalaisia sitoumuksiaan tai että nämä sitoumukset ovat vaarassa jäädä täyttämättä:

a) torjutaan aavikoitumista, ennallistetaan huonontunutta maata ja maaperää, myös aavikoitumisen, kuivuuden ja tulvien koettelemaa maata, ja pyritään saavuttamaan maaperän huonontumisen kannalta neutraali maailma vuoteen 2030 mennessä;

b) saavutetaan tavoite, jonka mukaan nettokäyttö infrastruktuuriin ei lisäänny vuoteen 2050 mennessä, vähennetään eroosiota, lisätään maaperän orgaanista hiiltä ja edistytään korjaavissa toimissa vuoteen 2020 mennessä;

c) EU:ssa hoidetaan maata kestävällä tavalla, suojellaan maaperää asianmukaisesti ja varmistetaan, että saastuneiden alueiden kunnostaminen on hyvässä vauhdissa vuoteen 2020 mennessä;

M. ottaa huomioon, että maaperä on keskeisessä asemassa vesihuollossa, sillä terve maaperä, jossa on paljon orgaanista ainesta, hyödyttää paremmin vesijärjestelmää ja edistää ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista; ottaa huomioon, että kosteikot, turvemaat ja maaseudun tai kaupunkien luontoon perustuvat ratkaisut varastoivat ja suodattavat sadevettä, mikä mahdollistaa pohjavettä johtavien kerrosten täyttymisen kuivina kausina ja välttää yhteydet viemäreihin, mikä vähentää käsittelemättömien jätevesien vuotoja rankkasateiden aikana;

N. ottaa huomioon, että EU:ssa on havaittu useita maaperään kohdistuvia keskeisiä uhkia, joita ovat muun muassa ilmastonmuutos, sulkeminen, tiivistyminen, eroosio, tulvat ja maanvyörymät, kuivuus, hydrogeologinen epävakaus, maaperän orgaanisen aineksen häviäminen, maastopalot, myrskyt, suolaantuminen, pilaantuminen, maaperän biologisen monimuotoisuuden häviäminen, happamoituminen ja aavikoituminen; ottaa huomioon, että useimpia näistä meneillään olevista huonontumisprosesseista ei käsitellä riittävästi tai lainkaan nykyisessä EU:n ja kansallisessa lainsäädännössä;

([25]) Euroopan ympäristökeskus, *Soil Organic Carbon*, 20. helmikuuta 2017. https://www.eea.europa.eu/data-and-maps/indicators/soil-organic-carbon-1/assessment

([26]) Euroopan ympäristöpolitiikan instituutti, *Climate and Soil Policy Brief: Better Integrating Soil Into EU Climate Policy*, lokakuu 2020 https://ieep.eu/uploads/articles/attachments/437a17b8-f8a4-478d-ab7f-4a74e2e60ced/IEEP%20(2020)%20Climate%20and%20soil%20policy%20brief%20-%20Better%20integrating%20soil%20into%20EU%20climate%20policy.pdf?v=63771126961

O. ottaa huomioon, että maaperän eroosio koskee 25:tä prosenttia EU:n maatalousmaasta ja että osuus kasvoi noin 20 prosenttia vuosina 2000–2010; ottaa huomioon, että maaperän eroosion arvioidaan aiheuttavan vuosittain 1,25 miljardin euron maataloustuotannon menetyksen EU:ssa ([27]); ottaa huomioon, että viljelysmaan hiilivarastot pienenevät ja että EU on menettänyt kosteikkojaan ja turvemaitaan tasaisesti; ottaa huomioon, että merkittävä osa EU:n viljelysmaata kärsii suolaantumisesta ja aavikoitumisesta ja että 32–36 prosenttia Euroopan maaperästä ([28]) on erittäin altis tiivistymiselle;

P. ottaa huomioon, että eroosio on luonnollinen ilmiö, joka voi aiheuttaa mutavyöryjä, joilla on joskus tuhoisia seurauksia, sekä syviä eroosiokuoppia, joihin maaperän hedelmällinen pintakerros katoaa, ja toteaa, että eroosio voi pitkällä aikavälillä johtaa maaperän huonontumiseen ja viljelykelpoisen maan häviämiseen;

Q. ottaa huomioon, että maan ja maaperän kestämättömällä hoidolla on useita kielteisiä vaikutuksia paitsi maan ja makean veden biologiseen monimuotoisuuteen myös merien biologiseen monimuotoisuuteen, mikä aiheuttaa muutoksia hydrografisiin olosuhteisiin, aiheuttaa liiallista ravinne- ja saastepitoisuutta sekä lisää rannikkoalueiden ekosysteemien häviämistä ja heikkenemistä; ottaa huomioon, että rannikoiden suojelun ennustetaan heikkenevän Euroopassa, mikä uhkaa rannikkoalueiden ekosysteemien luonnollista kykyä vähentää ilmastonmuutoksen ja äärimmäisten sääilmiöiden vaikutuksia haavoittuvimmilla rannikkoalueilla;

R. ottaa huomioon, että maankäyttö muuttaa ekosysteemipalvelujen laatua ja asettaa rajat maan ja maaperän mahdollisuuksille tarjota näitä palveluja; ottaa huomioon, että tärkeimmät maaperän huonontumiseen vaikuttavat tekijät ovat kestämättömät maa- ja metsätalouskäytännöt, kaupunkien laajentuminen ja ilmastonmuutos ([29]);

S. ottaa huomioon, että maaperää koskevat tiedot ovat Euroopassa edelleen puutteellisia eikä niitä ole yhdenmukaistettu; toteaa, että se vaikeuttaa maaperän suojelua koskevien päätösten tekemistä sekä alueellisella että paikallisella tasolla;

T. ottaa huomioon, että EU:n vastuu maaperän suojelusta ei pysähdy EU:n rajoille, koska kaikkialla maailmassa tarvitaan enemmän alueita, joilla asua, kasvattaa elintarvikkeita ja tuottaa biomassaa, ja ilmastonmuutos vaikuttaa todennäköisesti kielteisesti maan kysyntään, saatavuuteen ja huonontumiseen; ottaa huomioon, että EU myötävaikuttaa maaperän huonontumiseen kolmansissa maissa ”tuontituotteisiin sisältyvän maan nettotuojana”;

U. ottaa huomioon, että maaperän huonontuminen pahentaa luonnonkatastrofien vaikutuksia ja aiheuttaa sosiaalisia ongelmia;

V. ottaa huomioon, että suuri osa Etelä-Euroopasta muuttuu todennäköisesti aavikoksi vuoteen 2050 mennessä ilmastonmuutoksen ja epäasianmukaisten maanviljelys- ja maatalouskäytäntöjen vuoksi, jos ei ryhdytä voimakkaisiin toimiin; toteaa, että tätä uhkaa ei käsitellä EU:ssa johdonmukaisesti, tehokkaasti ja tuloksellisesti ([30]); ottaa huomioon, että suolaantuminen vaikuttaa EU:ssa 3,8 miljoonaan hehtaariin ja että maaperän suolapitoisuus on vakava rannikkoalueilla, erityisesti Välimerellä;

W. ottaa huomioon, että maaperän suojelu Euroopassa perustuu tällä hetkellä muiden ympäristöresurssien suojeluun ja ympäristöuhkilta suojautumiseen ja se on sekä EU:n, jäsenvaltioiden että alueiden tasolla hajautettu useisiin toimintapoliittisiin välineisiin, joita ei ole sovitettu yhteen ja jotka useinkaan eivät ole sitovia;

X. ottaa huomioon, että vapaaehtoiset kansalliset aloitteet ja nykyiset kansalliset toimenpiteet ovat tärkeitä maaperän suojelun parantamiseksi mutta ne ovat osoittautuneet yksinään riittämättömiksi ja tarvitaan lisäponnistuksia estämään huonontumisen jatkuminen myös maankäytön osalta; toteaa, että maaperää koskevasta strategiasta huolimatta maaperän huonontuminen on jatkunut kaikkialla EU:ssa; katsoo, että tarvitaan myös rajatylittäviä toimenpiteitä pilaantumiseen liittyviä tilanteita tai merkittäviä vaaratilanteita varten;

([27]) https://ec.europa.eu/jrc/en/news/soil-erosion-costs-european-farmers-125-billion-year#:~:text=Soil%20erosion%20costs%20European%20countries,consequences%20do%20not%20stop%20ther

([28]) Komission yksiköiden valmisteluasiakirja, *Evaluation of the 7th EAP* (SWD(2019)0181).

([29]) Euroopan ympäristökeskus, *”The European environment – state and outlook 2020”*, 2019.

([30]) Komission yksiköiden valmisteluasiakirja, *Evaluation of the 7th EAP* (SWD(2019)0181).

Keskiviikko 28. huhtikuuta 2021

Y. ottaa huomioon, että vuosina 2000–2018 maata otettiin infrastruktuurikäyttöön 11 kertaa enemmän kuin sitä palautettiin viljelyyn ([31]); katsoo, että ilman sitovia toimenpiteitä maan infrastruktuurikäytön rajoittamiseksi ja maan ennallistamisen, uudelleen viljelemisen ja kierrättämisen lisäämiseksi on mahdotonta saavuttaa tavoitetta, jonka mukaan vuoteen 2050 mennessä maan nettokäyttö ei lisäänny;

Z. ottaa huomioon, että Euroopan maa-alueiden ja maaperän luonnonvarojen suojelua koskevan kattavan, asianmukaisen, johdonmukaisen ja yhdennetyn EU:n oikeudellisen kehyksen puuttumisen on todettu olevan keskeinen vaje, joka osaltaan vaikuttaa siihen, että useissa osissa EU:ta maaperä edelleen huonontuu ja joka vähentää olemassa olevien kannustimien ja toimenpiteiden vaikuttavuutta ja heikentää Euroopan kykyä noudattaa ympäristöä, kestävää kehitystä ja ilmastoa koskevaa toimintaohjelmaansa ja kansainvälisiä sitoumuksiaan; ottaa huomioon, että aikaisempi yritys ottaa käyttöön maankäyttöä koskeva EU:n oikeudellinen kehys epäonnistui, kun siitä luovuttiin toukokuussa 2014 sen jälkeen, kun vähemmistö jäsenvaltioista neuvostossa oli estänyt sen käsittelyn kahdeksan vuoden ajan, muistuttaa, että vuonna 2016 People4Soil-niminen Euroopan kansalaisaloite sai 500 eurooppalaisen instituution ja järjestön tuen aloitteelle, joka vaati EU:lta lisätoimia maaperän suojeluun;

AA. ottaa huomioon, että nykyiset alakohtaiset politiikat, esimerkiksi yhteinen maatalouspolitiikka (YMP), eivät omalta osaltaan vastaa oikeudenmukaisesti maaperän suojelusta; ottaa huomioon, että vaikka suurin osa viljelysmaasta kuuluu YMP:n piiriin, keskimäärin alle neljäsosassa ([32]) sovelletaan tehokasta suojelua maaperän eroosiota vastaan;

AB. ottaa huomioon, että 80 prosenttia typestä joutuu hukkaan ja häviää ympäristöön; ottaa huomioon, että liiallinen typen kertyminen uhkaa ilman ja veden laatua, lisää ilmastonmuutosta typen oksidien päästöjen kautta, uhkaa maaperän laatua ja biologista monimuotoisuutta, mukaan luettuna kasvien ja pölyttäjien vuorovaikutus ja verkostot, ja johtaa stratosfäärin otsonikatoon; ottaa huomioon, että typen käytön tehokkuuden parantaminen ei ainoastaan tue ilmasto-, luonto- ja terveystavoitteita vaan voisi myös säästää vuosittain 100 miljardia Yhdysvaltain dollaria maailmanlaajuisesti joka vuosi;

AC. ottaa huomioon, että maatalouden tehostuminen ja torjunta-aineiden liikakäyttö johtavat torjunta-ainejäämien aiheuttamaan maaperän pilaantumiseen myös joidenkin torjunta-aineiden suuren pysyvyyden ja muille kuin torjuttaville lajeille aiheutuvan myrkyllisyyden vuoksi, ja niillä on pitkäaikainen vaikutus maaperän tilaan; ottaa huomioon, että maatalouskemikaalien aiheuttama hajakuormitus on muodostunut merkittäväksi uhkaksi maaperälle;

AD. ottaa huomioon, että EU:n lainsäädäntö on suhteellisen kattavaa vesiensuojelun alalla, mutta siinä käsitellään maaperästä peräisin olevien pilaavien aineiden valvontaa vesien suojelun näkökulmasta eikä niinkään laajempaa ympäristönsuojelua ja myös itse maaperän suojelua; ottaa huomioon, että ilmakehään ja veteen päästetyt pilaavat aineet voivat vaikuttaa epäsuorasti maaperään laskeumien kautta ja siten heikentää maaperän laatua;

AE. ottaa huomioon, että tieteellinen näyttö on osoittanut, että maaperä ja sen organismit altistuvat merkittävästi kemikaalien yhdistelmille, mukaan lukien hitaasti hajoavat ja biokertyvät kemikaalit, torjunta-ainejäämät, hiilivedyt, raskasmetallit, liuottimet ja niiden seokset, mikä johtaa suureen kroonisen toksisuuden riskiin, saattaa muuttaa biologista monimuotoisuutta, estää toipumista ja heikentää ekosysteemin toimintoja; ottaa huomioon, että Euroopassa on yksilöity noin 3 miljoonaa mahdollisesti saastuttavaa toimintoa, joista 340 000 ([33]) olisi kunnostettava; ottaa huomioon, että maaperän hajakuormituksesta ei ole saatavilla kattavia tietoja;

AF. ottaa huomioon, että EEA:n mukaan soveltuvan EU:n maaperälainsäädännön puuttuminen edistää maaperän huonontumista Euroopassa ja että edistyminen kohti kestävää kehitystä Euroopassa ja maailmanlaajuisesti ei ole mahdollista, jos maaperää ja maaperävaroja ei käsitellä asianmukaisesti ([34]);

([31]) Euroopan ympäristökeskus, "*The European environment – state and outlook 2020*", 2019.

([32]) Eurostat, 2014b. *European Agricultural Census 2010*. [Online] URL: http://epp.eurostat.ec.europa.eu/statisticsexplained/index.php/Agricultural census 2010 (helmikuussa 2014) – The European average of 19 % cropland applying winter cover crop, 21,5 % reduced tillage and 4 % no-till farming.

([33]) Euroopan ympäristökeskus, *Progress in management of contaminated sites.*

([34]) Euroopan ympäristökeskus, "*The European environment – state and outlook 2020*", 2019.

AG. ottaa huomioon, että 95 prosenttia elintarvikkeistamme tuotetaan suoraan tai välillisesti maaperästämme;

AH. ottaa huomioon, että EU:n maaperän tilaa koskevien nykyisten tietojen tarkastelussa todettiin, että noin 60–70 prosenttia EU:n maaperästä on nykyisten hoitokäytäntöjen vuoksi epätervettä ja että lisäksi vielä tuntematon prosenttiosuus maaperästä on epätervettä heikosti kvantifioitujen saasteongelmien takia ([35]);

AI. ottaa huomioon, että veden ja tuulen aiheuttaman eroosion arvioidaan vaikuttavan 22 prosenttiin Euroopan maa-alasta ja että yli puolessa EU:n maatalousmaasta eroosio on keskimäärin suurempaa kuin mitä voidaan luonnollisesti korvata (vastaa yli yhtä tonnia menetettyä maaperää vuodessa hehtaaria kohti) ([36]), mikä korostaa tarvetta käyttää maaperän kannalta kestäviä hoitotekniikoita;

AJ. ottaa huomioon, että arviolta noin 25 prosenttia Välimeren alueen keinokastellusta maatalousmaasta kärsii suolasta, mikä vaikuttaa maatalouspotentiaaliin; ottaa huomioon, että suolaantumista ei käsitellä EU:n nykyisessä lainsäädännössä ([37]);

AK. ottaa huomioon, että hedelmällisen maan menettäminen kaupunkirakentamiselle vähentää mahdollisuuksia tuottaa biopohjaisia materiaaleja ja polttoaineita vähähiilisen biotalouden tukemiseksi;

AL. katsoo, että investoiminen maaperän huonontumisen estämiseen ja huonontuneen maan ennallistamiseen on taloudellisesti järkevää, koska hyödyt ylittävät yleisesti selvästi kustannukset; toteaa, että ennallistamisen kustannusten arvioidaan olevan kymmenen kertaa suuremmat kuin ennaltaehkäisystä aiheutuvat kustannukset ([38]);

AM. ottaa huomioon, että maaperä on EU:ssa enimmäkseen yksityisomistuksessa, mitä on kunnioitettava, vaikkakin samalla se on yhteinen hyödyke, jota tarvitaan elintarvikkeiden tuotantoon ja joka tuottaa olennaisen tärkeitä ekosysteemipalveluja koko yhteiskunnalle ja luonnolle; katsoo, että on yleisen edun mukaista, että maankäyttäjiä kannustetaan toteuttamaan varotoimenpiteitä, joilla ehkäistään maaperän huonontumista ja suojellaan maaperää ja hoidetaan sitä kestävästi tulevia sukupolvia varten; katsoo, että siksi olisi harkittava maanomistajille suunnattuja tukitoimia ja taloudellisia lisäkannustimia maaperän ja maan suojelemiseksi;

AN. ottaa huomioon, että EU:ssa maan kierrätyksen osuus kaupunkirakentamisessa on vain 13 prosenttia ja että vuoden 2050 tavoite, jossa maan nettokäyttö infrastruktuuriin ei lisäänny, jää todennäköisesti toteutumatta, ellei maan vuotuista käyttöä vähennetä entisestään ja/tai lisätä maan kierrätystä ([39]);

AO. ottaa huomioon, että maaperän huonontumiseen liittyy luonnostaan rajat ylittäviä piirteitä, jotka ovat yhteydessä esimerkiksi ilmastonmuutokseen, veden määrään ja laatuun sekä saastumiseen ja jotka edellyttävät EU:n tason toimia, jäsenvaltioiden käytännön toimia ja monenvälistä yhteistyötä kolmansien maiden kanssa; ottaa huomioon, että yhden maan maaperää heikentävät käytännöt voivat johtaa siihen, että kustannukset lankeavat toisen jäsenvaltion maksettaviksi; ottaa huomioon, että kansallisten maaperänsuojelujärjestelmien erot voivat esimerkiksi maaperän pilaantumisen osalta asettaa talouden toimijoille hyvin erilaisia velvoitteita ja vääristää kilpailua sisämarkkinoilla;

AP. ottaa huomioon, että vuonna 2018 maaperän kaivaminen synnytti yli 520 miljoonaa tonnia jätettä ([40]) ja oli ylivoimaisesti suurin EU:ssa tuotetun jätteen lähde; ottaa huomioon, että kaivettu maa-aines katsotaan tällä hetkellä jätteeksi EU:n lainsäädännössä, minkä vuoksi se hävitetään kaatopaikoille; ottaa huomioon, että suurin osa noista maalajeista ei ole saastunutta ja että niitä voitaisiin käyttää turvallisesti uudelleen, jos otetaan käyttöön hyödyntämistavoite ja kattava jäljitettävyysjärjestelmä;

([35]) Veerman, C., et al. (2020), *Caring for Soil is Caring for Life. Interim Report for the Mission Board for Soil, Health and Food*; Euroopan komissio: Bryssel, Belgia, s. 52.
([36]) Komission yksiköiden valmisteluasiakirja, *Evaluation of the 7th EAP* (SWD(2019)0181).
([37]) Komission yksiköiden valmisteluasiakirja, *Evaluation of the 7th EAP* (SWD(2019)0181).
([38]) Biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevän hallitustenvälisen tiede- ja politiikkafoorumin (IPBES) maailmanlaajuinen arviointiraportti "*Global Assessment Report on Biodiversity and Ecosystem Services*", 2018.
([39]) Euroopan ympäristökeskus, "*The European environment – state and outlook 2020*", 2019.
([40]) https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/ENV_WASGEN/bookmark/table? lang=en&bookmarkId=bbf937c1-ce8b-4b11-91b7-3bc5ef0ea042

Keskiviikko 28. huhtikuuta 2021

AQ. ottaa huomioon, että johdonmukainen ja asianmukainen EU:n toimintapolitiikka maaperän suojelemiseksi on edellytys sille, että saavutetaan kestävän kehityksen tavoitteet sekä Pariisin sopimuksen ja Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet, joihin kuuluvat erityisesti ilmastoneutraaliustavoite, Pellolta pöytään -strategia, biodiversiteettistrategia, saasteettomuustavoite ja biotalousstrategia ja muut keskeiset ympäristöön liittyvät ja yhteiskunnalliset haasteet;

AR. ottaa huomioon, että säännöllisesti ajan tasalle saatetut, yhdenmukaistetut ja avoimet maaperää koskevat tiedot ovat välttämättömiä, jotta voidaan saavuttaa parempi datavetoinen ja näyttöön perustuva päätöksenteko maavarojen suojelemiseksi EU:n ja kansallisella tasolla;

AS. ottaa huomioon, että Euroopan alueiden komitea pyysi 5. helmikuuta 2021 antamassaan lausunnossa, että ”Euroopan komissio ehdottaisi uutta EU-direktiiviä maatalousmaasta, jotta voidaan pysäyttää orgaanisen aineksen pitoisuuden vähentyminen ja maan eroosio ja asettaa etusijalle maatalousmenetelmät, joissa vaalitaan elävää maaperää” ([41]);

AT. ottaa huomioon, että elintarviketurva on riippuvainen maaperäturvasta ja että kaikki maaperän terveyttä vaarantavat käytännöt uhkaavat elintarviketurvaa; ottaa huomioon, että terveemmässä maaperässä tuotetaan terveellisempiä elintarvikkeita;

AU. ottaa huomioon, että SEUT-sopimuksen 4 ja 191 artiklassa vahvistetaan EU:n ympäristöpolitiikan perusperiaatteet ja vahvistetaan jaettu toimivalta tällä alalla;

AV. ottaa huomioon, että metsämaat muodostavat puolet EU:n maaperästä ja että biologisesti monimuotoiset ja terveet metsät voivat edistää merkittävästi maaperän terveyttä;

1. korostaa maaperän suojelun ja terveen maaperän edistämisen merkitystä unionissa ja toteaa, että tämän elävän ekosysteemin, biologisen monimuotoisuuden osatekijän ja uusiutumattoman luonnonvaran huononeminen jatkuu huolimatta joissakin jäsenvaltioissa toteutetuista rajallisista ja epäyhtenäisistä toimista; korostaa, että maaperän huonontumiseen liittyvien toimien toteuttamatta jättämisestä aiheutuvat kustannukset ovat unionissa arviolta yli 50 miljardia euroa vuodessa;

2. korostaa maaperän monitoiminnallista roolia (elintarvikkeiden tuottaminen, hiilinielu, ihmisen toiminnan alusta, biomassan tuotanto, biologisen monimuotoisuuden varasto, tulvien ja kuivuuden ehkäiseminen, raaka-aineiden, lääkkeiden ja geneettisten resurssien lähde, veden ja ravinteiden kierto, varastointi ja suodatus, geologisen ja arkeologisen perinnön säilyttäminen jne.) sekä tästä johtuvaa tarvetta suojella, kestävällä tavalla hoitaa ja ennallistaa sitä sekä säilyttää sen kyky hoitaa monet roolinsa vakaan Euroopan tason ja rajat ylittävän tason unionin sisäisen ja EU:n ulkopuolisten maiden kanssa tehtävän yhteistyön avulla;

3. katsoo, että terveellinen maaperä on ravitsevien ja turvallisten elintarvikkeiden perusta ja kestävän elintarviketuotannon edellytys;

4. korostaa, että terve maaperä on olennaisen tärkeä, jotta voidaan saavuttaa Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteet, kuten ilmastoneutraalius, biologisen monimuotoisuuden palauttaminen, myrkyttömään ympäristöön tähtäävä nollapäästötavoite, terveyttä edistävät ja kestävät elintarvikejärjestelmät sekä palautumiskykyinen ympäristö;

5. katsoo, että maaperään olisi kiinnitettävä erityistä huomiota Pellolta pöytään -strategian, EU:n metsästrategian, vuoteen 2030 ulottuvan biologista monimuotoisuutta koskevan strategian ja veden, ilman ja maaperän saasteettomuusstrategian täytäntöönpanossa; kehottaa siksi komissiota käsittelemään kaikkia maaperän pilaantumisen lähteitä tulevassa saasteettomuustoimintasuunnitelmassa ja teollisuuden päästöjä koskevan direktiivin tarkistuksessa;

6. pitää myönteisenä, että maaperän suojelu ja ennallistaminen on sisällytetty kahdeksannen ympäristöä koskevan toimintaohjelman aihekohtaisiin ensisijaisiin tavoitteisiin;

7. toteaa, että maaperä on hyvin erilaista eri puolilla unionia ja katsoo, että tarvitaan kohdennettuja poliittisia ratkaisuja ja ympäristöä koskevia kestäviä maaperän hoidon lähestymistapoja, jotta voidaan varmistaa maaperän suojelu unionin ja jäsenvaltioiden yhteisten toimien avulla niiden toimivallan puitteissa ottaen huomioon alueellisen, paikallisen ja lohkotason erityisolosuhteet, maaperän huonontumisen rajatylittävät vaikutukset ja tarpeen luoda tasapuoliset toimintaedellytykset talouden toimijoille;

([41]) CDR 3137/2020.

8. korostaa sisämarkkinoiden toimintaan kohdistuvia riskejä, jotka johtuvat jäsenvaltioiden tasapuolisten toimintaedellytysten puuttumisesta ja niiden erilaisista maaperän suojelujärjestelmistä ja joihin olisi puututtava unionin tasolla, jotta estetään talouden toimijoiden välisen kilpailun vääristyminen; korostaa, että uudessa kehyksessä puututtaisiin yritysten oikeusvarmuuden puutteeseen ja katsoo, että kehyksellä olisi hyvät mahdollisuudet edistää reilua kilpailua yksityisellä sektorilla, kehittää innovatiivisia ratkaisuja ja taitotietoa ja vahvistaa teknologioiden vientiä unionin ulkopuolelle;

9. korostaa, että maaperään, joka on yhteinen luonnonvara, ei sovelleta alakohtaista lainsäädäntöä kuten ilmaan tai veteen; suhtautuu näin ollen myönteisesti komission pyrkimykseen ehdottaa johdonmukaista ja yhdennettyä EU:n kehystä maaperän suojelua varten;

10. kehottaa komissiota laatimaan maaperän suojelua ja kestävää käyttöä koskevan EU:n laajuisen yhteisen oikeudellisen kehyksen, jossa kunnioitetaan täysimääräisesti toissijaisuusperiaatetta ja käsitellään kaikkia tärkeimpiä maaperään kohdistuvia uhkia ja johon sisältyvät muun muassa seuraavat:

a) maaperän ja sen toimintojen yhteiset määritelmät ja hyvän tilan ja kestävän hoidon kriteerit,

b) tavoitteet, indikaattorit, myös harmonisoidut indikaattorit, ja menetelmät maaperän tilan jatkuvaa seurantaa ja raportointia varten,

c) mitattavissa olevat väliaikaiset ja lopulliset tavoitteet ja toimenpiteet kaikkien yksilöityjen uhkien torjumiseksi ja asianmukaiset aikataulut ottaen huomioon uraauurtavista ponnisteluista opitut parhaat käytännöt ja maanomistajuusoikeuksia noudattaen,

d) eri sidosryhmien velvollisuuksien selkeyttäminen,

e) mekanismi parhaiden käytäntöjen vaihdolle ja koulutukselle sekä asianmukaisille valvontatoimenpiteille,

f) riittävät määrärahat,

g) tehokas integrointi asiaankuuluviin toimintapoliittisiin tavoitteisiin ja välineisiin;

11. kehottaa komissiota liittämään lainsäädäntöehdotukseensa tieteeseen perustuvan perusteellisen vaikutustenarvioinnin, jossa analysoidaan sekä toimien toteuttamisen että toimien toteuttamatta jättämisen kustannuksia välittömien ja pitkän aikavälin vaikutusten kannalta ympäristöön, ihmisten terveyteen, sisämarkkinoihin ja yleiseen kestävyyteen;

12. huomauttaa, että yhteisen kehyksen on sisällettävä säännöksiä myös riskialueiden, saastuneiden alueiden ja ympäristövaurioalueiden ja hylättyjen alueiden kartoittamisesta sekä saastuneiden alueiden puhdistamisesta; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita soveltamaan saastuttaja maksaa -periaatetta ja ehdottamaan mekanismia isännättömien saastuneiden maa-alueiden kunnostamista varten; katsoo, että näiden alueiden kunnostaminen voitaisiin rahoittaa unionin rahoitusmekanismeilla;

13. kehottaa komissiota harkitsemaan mahdollisuutta ehdottaa avointa luetteloa, joka sisältäisi maaperän huomattavaa pilaantumista mahdollisesti aiheuttavat toimet ja joka koottaisiin kansallisen tason kattavista luetteloista; korostaa, että tämä luettelo olisi asetettava julkisesti saataville ja sitä olisi päivitettävä säännöllisesti; kehottaa lisäksi komissiota helpottamaan pilaantuneita alueita koskevien riskienarviointimenetelmien yhdenmukaistamista;

14. toteaa, että jäsenvaltioiden aiemmat ja tämänhetkiset toimet pilaantuneiden alueiden määrittämiseksi olisi otettava huomioon; painottaa, että kansallisissa kartoituksissa ilmenevät pilaantuneiden alueiden määritykset olisi päivitettävä säännöllisesti ja asetettava julkisesti saataville; katsoo lisäksi, että jäsenvaltioissa olisi hyväksyttävä säännöksiä, joilla varmistetaan, että maakauppojen osapuolet ovat tietoisia maaperän tilasta ja kykeneviä tekemään perusteltuja päätöksiä;

15. kehottaa komissiota sisällyttämään tähän yhteiseen kehykseen tehokkaita toimenpiteitä, joilla estetään ja/tai minimoidaan maaperän sulkeminen ja muu maaperän toimintoihin vaikuttava maankäyttö, ja asettamaan ympäristövauriomaiden kierrätykselle ja hylättyjen alueiden kierrätykselle sulkemattoman maaperän käytön sijasta, jotta saavutetaan maaperän huonontumisen nollatavoite vuoteen 2030 mennessä ja nettomaankäytön nollatavoite viimeistään vuoteen 2050 mennessä, siten että 50 prosentin välitavoite asetetaan vuodeksi 2030, sekä sisällyttämään siihen myös kiertotalouden saavuttamisen ja myös oikeuden tosiasialliseen ja osallistavaan julkiseen osallistumiseen ja kuulemiseen maankäytön suunnittelussa ja ehdottamaan toimenpiteitä, joilla huolehditaan sellaisesta rakentamis- ja ojitustekniikasta, jolla säilytetään mahdollisimman monia maaperän toimintoja siellä, missä maaperän sulkemista tapahtuu;

Keskiviikko 28. huhtikuuta 2021

16. kehottaa komissiota päivittämään parhaita käytäntöjä, joilla rajoitetaan, lievitetään ja kompensoidaan maaperän sulkemista Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tavoitteiden mukaisesti;

17. kehotta mittaamaan käytössä olevan ja/tai suljetun maan ja vastaavien ekosysteemipalvelujen ja ekologisten yhteyksien menetyksen; kehottaa ottamaan huomioon nämä seikat ja kompensoimaan niitä asianmukaisella tavalla hankkeiden ja ohjelmien ympäristöä koskevissa ja strategisissa vaikutustenarvioinneissa;

18. korostaa, että maaperän suojelu ja sen kiertävä ja kestävä käyttö sekä ennallistaminen on otettava osaksi kaikkia asiaankuuluvia EU:n alakohtaisia politiikkoja ja sen olisi oltava niissä johdonmukaista, jotta voidaan estää maaperän huonontumisen jatkuminen, varmistaa yhtenäinen suojelun korkea taso ja mahdollisuuksien mukaan kunnostaminen ja välttää päällekkäisyydet, epäjohdonmukaisuudet ja epäyhtenäisyydet EU:n lainsäädännössä ja politiikkojen välillä; kehottaa tässä yhteydessä komissiota tarkistamaan asiaan liittyviä politiikkatoimia, jotta voidaan varmistaa politiikan johdonmukaisuus maaperän suojelun kanssa ([42]);

19. katsoo, että YMP:n on tarjottava edellytykset, joilla turvataan maaperän tuottavuus ja ekosysteemipalvelut; kannustaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön yhtenäiset maaperän suojelutoimenpiteet kansallisissa YMP:tä koskevissa strategiasuunnitelmissaan ja varmistamaan akroekologiaan perustuvien maatalouskäytäntöjen laajan käytön; kehottaa komissiota arvioimaan varmistetaanko YMP:n kansallisilla strategiasuunnitelmilla maaperän suojelun korkea taso ja edistämään toimia huonontuneiden viljelysmaiden parantamiseksi; kehottaa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla edistetään mahdollisimman vähän maaperää häiritseviä vähemmän voimaperäisiä maanmuokkauskäytäntöjä, luonnonmukaista viljelyä ja orgaanisen aineksen lisäämistä maaperään;

20. korostaa maaperän tärkeää roolia veden puhdistuksessa ja suodatuksessa ja siten sen osuutta juomaveden tuottamisessa suurelle osalle Euroopan väestöä; muistuttaa, että EU:n vesilainsäädännön ja maaperän suojelun väliset rajalliset yhteydet on tunnustettu EU:n vesipolitiikan äskettäisessä toimivuustarkastuksessa; painottaa, että maaperän laatua on parannettava yhdessä pohjaveden ja pintavesien laadun ja määrän kanssa, jotta saavutetaan vesipolitiikan puitedirektiivin tavoitteet;

21. pitää erityisen tärkeänä niin sanotun vesitehokkaan yhteiskunnan saavuttamista maaperän ennallistamisen ja suojelun tukemiseksi sekä maaperän terveyden ja veden pilaantumisen välisen läheisen yhteyden tutkimiseksi; kehottaa komissiota kannustamaan asianmukaisten digitaalisten välineiden käyttöä veden ja maaperän tilan ja politiikan välineiden tehokkuuden seuraamiseksi;

22. pitää myönteisenä komission aikomusta esittää lainsäädäntöehdotus EU:n luonnon ennallistamistavoitteiden esittämiseksi vuonna 2021 ja tukee sitä, että niihin olisi sisällytettävä tavoitteet maaperän ennallistamisesta; painottaa, että sen olisi oltava yhdenmukainen tarkistetun maaperän teemakohtaisen strategian kanssa;

23. muistuttaa kehottaneensa rakennus- ja purkujätteelle ja sen materiaalikohtaisille jakeille asetettujen materiaalien hyödyntämistä koskevan tavoitteen tarkistamista ja katsoneensa, että jätepuitedirektiiviin olisi sisällyttävä kaivetun maa-aineksen materiaalien hyödyntämistä koskeva tavoite; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön järjestelmällisen määrittelyn kaivetun maa-aineksen tilasta ja mahdollisesta uudelleenkäytöstä sekä jäljitettävyysjärjestelmän kaivetulle maa-ainekselle ja säännölliset tarkastukset loppukäsittelypaikoille estämään ympäristövaurioalueita muodostavilta teollisuusalueilta peräisin olevan pilaantuneen maaperän laitonta sijoittamista ja varmistamaan sen yhteensopivuuden vastaanottavien alueiden kanssa;

24. korostaa, että rannikkojen meriekosysteemien hajanaisuus ja elinympäristöjen häviäminen heikentävät niiden kykyä suojella rantoja ja tarjota kestäviä elinkeinoja; toteaa, että rannikkoalueiden suojelulla on ratkaiseva rooli ilmastonmuutoksen aiheuttaman uhan lieventämisessä EU:ssa, ja korostaa, että komission on sisällytettävä rannikkoalueiden suojelu ja ennallistaminen uuteen EU:n maaperästrategiaan ja EU:n luonnon ennallistamissuunnitelmaan yhdessä ekosysteemiin perustuvan hoidon, kuten rannikkoalueiden yhdennetyn käytön ja hoidon ja merten aluesuunnittelun, kanssa; kehottaa komissiota ottamaan painopisteeksi rannikkoalueiden ennallistamisen luonnollisiksi puolustuslinjoiksi merta vastaan, sillä rannikkojen kaupungistuminen on aiheuttanut kielteisiä vaikutuksia sellaisilla EU:n luonnon ennallistamissuunnitelmaan sisältyvillä alueilla, joita rantojen eroosio ja/tai tulvat uhkaavat;

25. painottaa, että maaperän biologinen monimuotoisuus on keskeisten ekologisten prosessien perusta, ja panee huolestuneena merkille maaperän jatkuvan huonontumisen, maaperän sulkemisen ja biologisen monimuotoisuuden heikkenemisen Euroopan viljelysmaalla; kehottaa siksi komissiota perustamaan yhteisen kehyksen maaperän suojelemiseksi, säilyttämiseksi ja ennallistamiseksi tieteellisen datan sekä taloudellisten, ympäristöä koskevien ja sosiaalisten

([42]) Eurostat, 2014b. *European Agricultural Census 2010*. [Online] URL: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Archive:Agricultural_census_2010_-_main_results census 2010 (helmikuussa 2014) – The European average of 19 % cropland applying winter cover crop, 21,5 % reduced tillage and 4 % no-till farming.

vaikutusten arviointien perusteella ja kehittämään EU:n uuden maaperää koskevan strategian yhteydessä konkreettisia ratkaisuja Euroopan akuuteimpiin kysymyksiin, jolloin biologisen monimuotoisuuden ennallistamisella ja luontoon perustuvalla ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventämisellä ja siihen sopeutumisella saadaan kaksinkertainen hyöty; katsoo, että on toteutettava ja ylläpidettävä perinpohjaista EU:n laajuista maaperäorganismien ja niiden vaihteluvälin ja määrän kehityssuuntien seurantaa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan lisätutkimuksia, joissa seurataan maaperässä syvemmällä olevaa orgaanista ainesta lisääviä suotuisia maa- ja metsätalouskäytäntöjä, ja kattamaan näissä tutkimuksissa myös eri syvyydet ja maakerrokset; pitää tässä yhteydessä myönteisinä Pellolta pöytään -strategian ja vuoteen 2030 ulottuvan biologista monimuotoisuutta koskevan strategian tavoitteita; vaatii selkeää kehitystä molempien strategioiden luvattujen välitarkistusten suhteen ottaen huomioon jäsenvaltioiden erilaiset lähtökohdat;

26. pitää maaperän terveen mikrobiomin saavuttamista äärimmäisen tärkeänä;

27. korostaa, että EU:n metsät varastoivat maaperässään noin 2,5 kertaa enemmän hiiltä puiden biomassaan verrattuna ([43]);

28. korostaa, että metsänhoito avohakkuilla tuhoaa puiden ja sienten keskinäisen symbioosiverkoston, jonka palauttaminen avohakkuiden jälkeen on lähes mahdotonta; korostaa, että pohjoisen havumetsävyöhykkeen metsissä tämä verkosto on tärkein yksittäinen mekanismi maaperän orgaanisen aineksen kerryttämiseksi ja on siten ratkaisevassa asemassa maailmanlaajuisessa hiilen kiertokulussa ([44]); toistaa, että avohakkuut eivät jäljittele metsäpalojen aiheuttamia luonnollisia häiriöitä, koska toisin kuin avohakkuissa, metsäpaloalueelle on ominaista erittäin suuri määrä kuollutta puuta ja maaperää, jotka ovat avoinna lajien valtaamiselle;

29. kehottaa valvomaan tarkasti hyvän eläintenhoidon periaatteiden noudattamista karjankasvatuksessa niin, että eläinlääkkeiden käyttöä ja kulkeutumista pelloille lannan mukana voidaan vähentää tuntuvasti, ja valvomaan tarkasti nitraattidirektiivin täytäntöönpanoa;

30. pitää myönteisenä, että komissio on sitoutunut kiertotalouden toimintasuunnitelman puitteissa tarkistamaan puhdistamolietteestä annettua neuvoston direktiiviä 86/278/ETY; kehottaa komissiota varmistamaan, että uudelleentarkastelulla vaikutetaan osaltaan maaperän suojeluun lisäämällä orgaanista ainetta maaperään, kierrättämällä ravinteita ja vähentämällä eroosiota samalla kun maaperää ja pohjavettä suojellaan pilaantumiselta;

31. kehottaa komissiota tukemaan tiivistymistä koskevan tiedon keruuta ja edistämään kestäviä maatalouden toimenpiteitä, joilla pyritään vähentämään raskaiden koneiden käyttöä;

32. kehottaa komissiota antamaan Euroopan maaperän tietokeskuksen tehtäväksi seurata torjunta-aineiden jäämiä ja arvioida Euroopan maaperään varastoidun hiilen määrää sekä asettaa tavoitteita maaperän ennallistamiselle tai laadun parantamiselle, esimerkiksi siten, että lisätään maaperän orgaanista ainesta IPCC:n suositusten ja kestävän kehityksen vaatimusten mukaisesti;

33. toteaa, että maaperän kestävä hoito on viljely- ja elintarvikepolitiikan keskeinen osatekijä pitkällä aikavälillä; pitää kuitenkin tärkeänä oikeudellisia määräyksiä, joilla vaikutetaan maaperän ennallistamiseen, säilyttämiseen ja koskemattoman maaperän tiukkaan suojeluun ja jossa keskitytään ennen kaikkea maaperän ja maankäytön muutoksiin kosteikoissa, turvesoilla, niityillä ja laitumilla;

34. kehottaa yksilöimään ja edistämään uudessa EU:n maaperää koskevassa strategiassa hyviä ja innovatiivisia viljelykäytäntöjä, jotka voivat estää ja vähentää maaperän suolaantumisvaaraa tai pitää kurissa sen kielteisiä vaikutuksia;

35. kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita pyrkimään osaltaan vähentämään synteettisten lannoitteiden, kuten typen, liikakäyttöä alentamalla nitraattidirektiivissä asetettuja vähimmäismääriä; kehottaa komissiota jatkamaan typen hallintaa koskevalla UNEP:n päätöslauselmalla ja Colombon julkilausuman tavoitteilla aloitettua työtä ja puolittamaan kaikista lähteistä peräisin olevan typpijätteen määrän vuoteen 2030 mennessä; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan kaikessa lainsäädännössä kestävää ravinteiden hallintaa, esimerkiksi typen käytön tehokkuuden parantamista, karjankasvatuksen laajaperäistämistä tietyillä alueilla, karjankasvatuksen ja viljelyn yhdistämistä, eläinten lannan tehokasta käyttöä ja

([43]) Bruno De Vos et al.: *Benchmark values for forest soil carbon stocks in Europe: Results from a large scale forest soil survey,* Geoderma, niteet 251–252, elokuu 2015, s. 33–46.

([44]) K. E. Clemmensen et al., *Roots and Associated Fungi Drive Long-Term Carbon Sequestration in Boreal Forest,* Science 339, 1615, 2013.

typpeä sitovien viljelykasvien, kuten palkokasvien, viljelyn vuorottelun tehostamista; kehottaa komissiota kiinnittämään tarkempaa huomiota typen oksidien päästöihin kasvihuonekaasupäästöjen maailmanlaajuisessa laskennassa ja toteuttamaan yhdenmukaisempia toimia typen liikakäytön torjumisessa ilmasto-, ympäristö- ja terveysongelmana ja tarjoamaan kannustimia typen hallinnan parantamiseksi maatilojen tasolla;

36. kehottaa tarkistamaan ympäristövastuusta annettua direktiiviä 2004/35/EY pilaantuneita alueita koskevien säännösten lujittamiseksi;

37. kehottaa komissiota varmistamaan, että uusi maaperää koskeva strategia ja tuleva EU:n metsästrategia ovat keskenään johdonmukaisia sisällyttämällä metsästrategiaan maaperän kestävää hoitoa koskevat vaatimukset esimerkiksi peltometsäviljelykäytännöissä;

38. kehottaa komissiota tarkistamaan maaperän teemakohtaista strategiaa ja hyväksymään viipymättä toimintasuunnitelman saasteettomuustavoitteesta ilman, veden ja maaperän suojelemiseksi ”terveempi maailma terveemmille ihmisille”; pitää tältä osin myönteisenä komission pyrkimystä lisätä yritysten ja kansalaisten oikeusvarmuutta asettamalla selkeitä päämääriä ja mitattavissa olevia tavoitteita sekä laatimalla toimintasuunnitelmia;

39. korostaa, että peltometsäviljelykäytännöt voivat aktiivisesti tuoda ympäristöhyötyjä ja synergioita, kuten eroosion torjuntaa, biologisen monimuotoisuuden parantamista, hiilen varastointia ja veden säännöstelyä;

40. kehottaa komissiota puuttumaan maatalouden aiheuttamaan hajakuormitukseen Pellolta pöytään -strategian tavoitteiden mukaisesti; pitää tässä suhteessa myönteisenä komission päätöstä tarkistaa torjunta-aineiden kestävää käyttöä koskevaa direktiiviä; muistuttaa, että synteettisille torjunta-aineille on jo olemassa monia vaihtoehtoja, kuten integroitu tuholaistorjunta, ja että niiden käyttöä olisi kasvatettava; odottaa komission ja jäsenvaltioiden käsittelevän viipymättä kaikkia sen 16. tammikuuta 2019 antamassa päätöslauselmassa torjunta-aineiden lupamenettelystä unionissa esittämiä kehotuksia;

41. pitää valitettavana, että kemikaaleja koskevassa EU:n lupamenettelyssä, kuten ympäristöriskien arvioinnissa ja ekotoksikologisissa tutkimuksissa, ei oteta asianmukaisella tavalla huomioon kemikaalien vaikutuksia maaperään; kehottaa sen vuoksi komissiota kestävyyttä edistävän kemikaalistrategian mukaisesti sitoutumaan uudessa EU:n maaperästrategiassa siihen, että se hyväksyy sääntelytoimia, joilla ehkäistään ja lievennetään kemikaalien, erityisesti hitaasti hajoavien ja biokertyvien kemikaalien, kuten muovien ja mikromuovien, aiheuttamaa maaperän pilaantumista, ja varmistamaan, että ne ovat kenttäolosuhteita vastaavien ekologisesti merkittävien testiolosuhteiden mukaisia;

42. kehottaa komissiota tukemaan tutkimusta, jossa lisätään tietoja maaperän biologisen monimuotoisuuden potentiaalista maaperän pilaantumisen ehkäisemisessä ja maaperän pilaantumisen vaikutuksista maaperän biologiseen monimuotoisuuteen, ja poistamaan viipymättä lainsäädännössä olevat aukot, jotka liittyvät biosidien ja eläinlääkinnällisten tuotteiden toksisuuteen maaperässä ja sen organismeissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tukemaan asiasta vastaavien virastojen työtä, jotta varmistetaan kaikkein toksisimpien biosidien torjunta-aineiden vaihtoehtojen kehittäminen ja edistäminen eläinlääkinnän tuholaishallinnassa; kehottaa komissiota yhteistyöhön kemikaaliviraston kanssa eurooppalaisten raja-arvojen kehittämiseksi maaperän PFAS-pilaantumiselle (per- and polyfluoroalkyl substance) ennaltavarautumisen periaatteen mukaisesti;

43. pitää valitettavana, että EU:n vesilainsäädännön toimivuustarkastuksessa ei mainittu mahdollisuuksia laajemmin yhdennettyyn ympäristöasioiden hallintaan valuma-alueilla kytkemällä vesienhoitosuunnitelmat laajempiin maaperän suojelusuunnitelmiin; katsoo, että tällaisesta integroidusta analyysistä ja päätöksenteosta olisi hyötyä useille EU:n politiikan tavoitteille, ja se voisi mahdollisesti johtaa hyötyihin paikallishallinnon tasolla;

44. kehottaa jäsenvaltioita integroimaan vesien ja maaperän suunnittelun paremmin ja yhdistämään paineiden ja riskien arvioinnit (myös vesienhoitosuunnitelmissa) ja hyväksymään yhdistetyn lähestymistavan sellaisiin toimenpiteisiin, joilla suojellaan näitä molempia ympäristön väliaineita;

45. yhtyy EEA:n näkemykseen, jonka mukaan harmonisoitu ja edustava maaperän seuranta kaikkialla Euroopassa on tarpeellinen, jotta voidaan kehittää varhaisvaroitusjärjestelmä kriittisen vähimmäisrajan ylityksistä ja antaa neuvoja maaperän kestävästä hoidosta ([45]); kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota parantamaan ja nopeuttamaan tiedonkeruuta maaperän tilasta ja suuntauksista ja siihen kohdistuvista uhkista ja näiden tietojen yhdistämistä EU:n tasolla; pitää tässä

([45]) Euroopan ympäristökeskus, ”*The European environment – state and outlook 2020*”, 2019.

yhteydessä myönteisenä EU:n maaperänseurantakeskuksen perustamista LUCAS-maaperätutkimuksen tarjoamalle perustalle; kehottaa komissiota varmistamaan molempien välineiden pitkän aikavälin toimintakuntoisuuden sekä riittävät resurssit, joilla varmistetaan maaperän biologisten ominaisuuksien ja fysikaalis-kemiallisten tekijöiden optimaalinen ja säännöllinen seuranta, mukaan lukien maatalouskemikaalit ja muut epäpuhtaudet, kuten uutta huolta aiheuttavat epäpuhtaudet; katsoo, että tämä on oleellista, kun täytetään datan ja indikaattorien jättämiä aukkoja ja tuetaan Euroopan vihreän kehityksen ohjelmaa; painottaa tarvetta ymmärtää paremmin prosesseja, jotka johtavat maaperän huonontumiseen ja aavikoitumiseen EU:ssa; kehottaa komissiota ottamaan käyttöön menetelmän ja sitä tukevat indikaattorit, joilla arvioidaan ja kerätään tietoa EU:n maaperän aavikoitumisesta ja huonontumisesta;

46. toteaa, että 13 jäsenvaltiota on ilmoittautunut osalliseksi Yhdistyneiden kansakuntien aavikoitumissopimukseen (UNCCD); kehottaa komissiota sisällyttämään EU:n politiikkaan maaperää koskevat kestävän kehityksen tavoitteet;

47. kiinnittää huomiota hallintoon, koordinointiin, viestintään ja rahoitukseen liittyviin sekä teknisiin ja oikeudellisiin haasteisiin, jotka haittaavat EU:n tason ja kansallisten maaperän seurannan ja tiedonkeruun johdonmukaisuuden ja yhteentoimivuuden parantamista; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ratkaisemaan yhdessä nämä haasteet ja nopeuttamaan yhteistyötä, myös maaperän suojelua käsittelevässä EU:n asiantuntijaryhmässä, jotta voidaan varmistaa maaperän suojelun korkea taso ja välttää päällekkäisyydet ja tarpeeton hallinnollinen rasite ja kustannukset jäsenvaltioissa ja niiden pk-yrityksissä;

48. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita parantamaan ja vauhdittamaan pyrkimyksiä käyttää täysimääräisesti hyväksi vedessä olevaa arvoa etenkin, jotta jätevedestä saatavien ravintoaineiden ja arvokkaiden komponenttien uudelleenkäyttö olisi mahdollisimman täysimittaista siten, että maatalouden kiertoa parannettaisiin ja vältettäisiin ravinteiden liiallista kulkeutumista ympäristöön;

49. kehottaa komissiota järjestämään vuosittaisen konferenssin, johon jäsenvaltiot ja asianomaiset sidosryhmät osallistuvat ja antamaan niille tärkeän roolin asiaperustaisissa vuoropuheluissa;

50. panee merkille terveen maaperän suuren merkityksen hiilidioksidin talteenotossa ja varastoinnissa maapallon suurimpana hiilinieluna, erityisesti yhdistettynä kosteikkojen ja luontoon perustuvien ratkaisujen liitännäishyötyihin, joiden on helpotettava vuoden 2030 ilmastotavoitteiden sekä ilmastoneutraaliutta vuoteen 2050 mennessä koskevan unionin tavoitteen saavuttamista; korostaa, että uudessa maaperää koskevassa strategiassa olisi varmistettava, että maaperän vaikutukset ilmastonmuutoksen seurausten lievittämiseen ja niihin sopeutumiseen ovat johdonmukaisia EU:n muun ilmastopolitiikan rakenteiden kanssa; kehottaa siksi jäsenvaltioita vahvistamaan maaperän ennallistamista ja kestävää käyttöä ilmastopolitiikan välineenä kansallisissa energia- ja ilmastosuunnitelmissaan ja erityisesti maatalouteen, maankäyttöön, maankäytön muutoksiin ja LULUCF-aloihin sovellettavissa toimissa hiilinielujen suojelemiseksi, ennallistamiseksi ja tehostamiseksi (etenkin alueilla, joiden maaperässä on paljon hiiltä, kuten niityillä ja turvemailla) sen lisäksi, että toteutetaan toimia, joilla pyritään edistämään maaperän kestävää käyttöä maatalouspolitiikassa ja vähentämään maatalouden päästöjä; toteaa, että toimia hiilen sitomiseksi maaperään olisi tuettava; pitää erityisen myönteisenä komission ilmoitusta hiilen viljelyä koskevasta aloitteesta ja kannustaa komissiota tutkimaan useita vaihtoehtoja;

51. katsoo, että kestämättömät käytännöt on estettävä, koska ne johtavat maaperän orgaanisen hiilen vähenemiseen ja ilmastonmuutoksen kiihtymiseen; pitää valitettavana, että hiilipitoisuuteen liittyvät arviot rajoittuvat ylempiin maakerroksiin, ja kehottaa jäsenvaltioita ja komissiota keräämään asiaankuuluvaa hiilipitoisuusdataa alemmista maakerroksista, mikä saattaisi lisätä ymmärrystä maaperän hiilipitoisuuden säilyttämistä ja lisäämistä koskevasta kokonaispotentiaalista;

52. kehottaa komissiota asettamaan tulevan LULUCF-asetuksen yhteydessä tavoitepäivämäärän, johon mennessä kaiken viljelysmaaperän olisi oltava nettohiilinielu EU:n vuoden 2050 ilmastoneutraaliustavoitteiden mukaisesti;

53. korostaa, että hiilen viljely voi tuoda moninkertaisia etuja: ilmastonmuutoksen vaikutusten lieventäminen, maaperän tuotantokapasiteetin ja sopeutumiskyvyn parantuminen, lisääntynyt biologinen monimuotoisuus ja ravinteiden vähäisempi kulkeutuminen; kehottaa tehostamaan valmiuksien lisäämistä, verkostoitumista ja tietämyksen siirtoa, jotta hiilen varastoimista voidaan vauhdittaa ja lisätä maaperään varastoitavan hiilen määrää ja siten tarjota ratkaisuja ilmastoa koskevaan haasteeseen;

54. korostaa, että kestämättömässä maankäytössä maaperän hiiltä päästetään ilmakehään sen jälkeen, kun se on ollut vuosisatoja tai -tuhansia maaperän ekosysteemissä;

Keskiviikko 28. huhtikuuta 2021

55. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että maaperän monitoimintainen rooli otetaan riittävästi huomioon tutkimuksessa, lisäämään maaperään kohdistuvaa tutkimusta ja rahoitusta ja mukauttamaan nykyisiä asiaankuuluvia rahoitusohjelmia tällaisten tutkimushankkeiden helpottamiseksi siten, että kaikissa tutkimuksissa otetaan huomioon maaperän erityispiirteet; pitää tässä yhteydessä myönteisenä Horisontti Eurooppa -ohjelmaan kuuluvan maaperän terveyttä ja elintarvikkeita koskevan operaation käynnistämistä; kehottaa vahvistamaan EU:n maaperänseurantakeskuksen ja Euroopan maaperän tietokeskuksen roolia ja myöntämään riittävästi rahoitusta operaation tavoitteiden ja uuden maaperää koskevan strategian tavoitteiden saavuttamiseksi; kehottaa lisäksi komissiota ja jäsenvaltioita kokoamaan taksonomista asiantuntemusta maaperän biologisesta monimuotoisuudesta ja tietämystä maaperän olosuhteiden seurauksista ekosysteemien vuorovaikutukselle; korostaa maaperän ja veden välistä keskinäistä riippuvuutta ja kehottaa tukemaan tutkimusta terveen maaperän myönteisestä roolista vähennettäessä hajakuormituksen leviämistä vesistöihin;

56. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita tarjoamaan riittävää taloudellista tukea ja kannustimia edistämään maaperän suojelua, sen kestävää hallintaa, suojelua ja ennallistamista sekä innovointia ja tutkimista yhteisen maatalouspolitiikan, koheesiopolitiikan, Horisontti Eurooppa -puiteohjelman ja muiden saatavilla olevien rahoitusvälineiden avulla; kannustaa komissiota ja jäsenvaltioita yksilöimään eroosiolle alttiit ja vähäisen orgaanisen hiilen alueet ja maaperän tiivistymiselle alttiit alueet, jotka voisivat hyötyä kohdennetusta rahoituksesta;

57. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan riittävät henkilöresurssit ja maaperää koskevaan teemakohtaiseen strategiaan liittyvään työhön osallistuvien virastojen rahoituksen kestävyyden; painottaa, että pätevän henkilöstön riittävä määrä on ennakkoedellytys unionin politiikkojen onnistuneelle täytäntöönpanolle; kehottaa siksi komissiota varmistamaan henkilöstön riittävän määrän erityisesti ympäristöasioiden pääosastossa;

58. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön toimenpiteitä, joilla yhdenmukaistetaan ja integroidaan maaperän suojelua koskevien tietojen keruuta ja tietojen ja maaperän suojelun parhaiden käytäntöjen vaihtoa, sen kestävää hoitoa ja ennallistamista koko unionissa sekä maksimoidaan olemassa olevien seurantajärjestelmien synergiat YMP:n välineiden kanssa;

59. katsoo, että näiden toimenpiteiden olisi muodostettava lähtötason olosuhteet, jotta voidaan saada unionin tai kansallisen tason rahoitusta;

60. toteaa, että jäsenvaltioiden olisi laadittava ja julkaistava maaperän tilaa koskevat raportit säännöllisin väliajoin ja vähintään joka viides vuosi; katsoo, että kaikki maaperää koskevat tiedot olisi julkistettava ja asetettava saataville verkossa;

61. kannattaa aloitteita, joilla pyritään lisäämään yleistä tietämystä ja ymmärrystä maaperän toimintojen ja suojelun myönteisistä vaikutuksista, myös niistä, jotka liittyvät kestävään maaperän hoitoon, suojeluun ja ennallistamiseen, kansanterveyteen ja ympäristön kestävyyteen; painottaa, että maaperän toimintoja koskeva julkinen tietoisuus ja ymmärrys ovat ratkaisevan tärkeitä uuden maaperää koskevan strategian menestymisen kannalta ja kansalaisten, ennen kaikkea maaperän hallinnasta pääasiassa vastaavien maanomistajien, viljelijöiden ja metsänhoitajien, osallistumisen varmistamiseksi; kehottaa lisäämään suuren yleisön panosta maaperän terveyttä ja ympäristöä koskevaan hätätilan torjuntaan ja tukemaan maaperän suojelua ja kestävää käyttöä koskevia yhteisöhankkeita; ilmaisee tukensa maailman maaperäpäivälle ja vaatii lisätoimia, joilla lisätään tietoisuutta asiasta;

62. korostaa, että tulevan pakollisen ihmisoikeuksiin ja ympäristöön liittyvää huolellisuusvelvoitetta koskevan lainsäädännön mukaisiin ympäristöriskeihin olisi lisättävä maaperän huonontuminen, joka perustuu uuden EU:n maaperää koskevan strategian tavoitteisiin;

63. kehottaa komissiota ympäristöalan globaalina johtajana sisällyttämään EU:n uuteen maaperästrategiaan maaperän suojelun ja kestävän käytön kaikissa ulkoisen toimintansa asiaankuuluvissa näkökohdissa ja ottamaan erityisesti tämän näkökulman täysimääräisesti huomioon, kun se tekee asiaan liittyviä kansainvälisiä sopimuksia ja tarkistaa nykyisiä sopimuksia;

64. kehottaa komissiota sisällyttämään maaperän suojelun kauppasopimusten kauppaa ja kestävää kehitystä koskeviin lukuihin, toteuttamaan toimenpiteitä, joilla puututaan näistä maista tulevaan tuontiin liittyvään maaperän huonontumiseen, kuten ympäristövaikutuksiltaan erittäin kielteisten biopolttoaineiden aiheuttamaan huonontumiseen ja pidättäytymään maaperän huonontumista aiheuttavasta viennistä; kehottaa komissiota varmistamaan, että kolmansista maista unioniin tuotavat tuotteet ovat samojen ympäristönormien mukaisia ja niiden tuotannossa on noudatettu kestävää maankäyttöä;

65. ymmärtää kaikilla tasoilla tehtävän yhteistyön merkityksen kaikkien maaperään kohdistuvien uhkien käsittelemisessä; kehottaa siksi jäsenvaltioita näyttämään esimerkkiä ja harkitsemaan aloitteen tekemistä maaperää käsittelevän konferenssin järjestämiseksi YK:ssa;

66. ilmaisee tukensa maaperän terveyttä ja elintarvikkeita käsittelevän missiolautakunnan ehdottamalle Horisontti-puiteohjelman operaatiolle ”Caring for Soil is Caring for Life”, jonka tavoitteena on varmistaa, että 75 prosenttia maaperästä on tervettä vuoteen 2030 mennessä elintarvikkeiden, ihmisten, luonnon ja ilmaston terveyden vuoksi;

67. suosittelee uusien vihreiden, metsä- ja peltometsäviljelyalueiden kehittämistä etenkin kaupunkialueille vastapainoksi niille kielteisille vaikutuksille, joita eurooppalaisissa kaupungeissa nykyisin kaikkialla tapahtuvasta maaperän sulkemisesta aiheutuu;

68. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.